

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/321/2021
Identifikačné číslo spisu:	4108224053
Dátum vydania rozhodnutia:	31.08.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4108224053.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T.. G. W., narodeného XX. C. XXXX, B., V. X, zastúpeného advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533, proti žalovanému T.. G. B., G., B., K. XX, N.: XX XXX XXX, zastúpenému advokátkou JUDr. Andreou Kelemenovou, Nitra, Štúrova 1409/17, o zaplatenie 36 513,31 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17C/180/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. mája 2021 sp. zn. 25Co/60/2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12. mája 2021 sp. zn. 25Co/60/2020, rozsudok Okresného súdu Nitra zo 14. marca 2019 sp. zn. 17C/180/2008 a uznesenie Okresného súdu Nitra z 12. júla 2021 sp. zn. 17C/180/2008 v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra z 21. októbra 2021 sp. zn. 17C/180/2008 z r u š u j e a v e c v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 14. marca 2019 sp. zn. 17C/180/2008 (v poradí druhým) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 36 513,31 eura predstavujúcej nevyplatenú odmenu za vykonanú prácu. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku. Okresný súd aplikujúc ustanovenia § 18, § 29 ods. 1, 2, § 54 Zákonníka práce dospel k záveru, že nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že dohodu o odmene z 01. júna 2005 (ďalej len „dohoda o odmene“), ktorou sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 50.000,- Sk za každý rodinný dom predaný v akcii X. - S.G. S., ktoré budú postavené na parcelách uvedených v liste vlastníctva č. XXXX kat. úz. X.Č., uzatvárali strany sporu v rámci pracovnoprávneho vzťahu a ide o modifikáciu pracovnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným ako zamestnávateľom a žalobcom ako zamestnancom dňa 05. septembra 1998 v časti dohode o mzde v zmysle § 54 Zákonníka práce o zmene pracovných podmienok. Skonštatoval, že strany sporu uzatvorili nepomenovanú zmluvu v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka o odmene mimo pracovného pomeru, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. V závere rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca má právo na vyplatenie dohodnutej odmeny, avšak nie ako odmeny dohodnutej dodatkom k pracovnej zmluve, ale na základe nepomenovanej zmluvy, ktorá sa podľa § 51 Občianskeho zákonníka považuje za platnú len za podmienky, že neodporuje obsahu

ani účelu Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ďalej iba „odvolací súd“) rozsudkom z 12. mája 2021 sp. zn. 25Co/60/2020 odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím. Po zopakovaní dokazovania na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP) potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP vo výroku vecne správny rozsudok okresného súdu, avšak na základe inak vyhodnoteného skutkového stavu a z iných právnych dôvodov. Odvolací súd poukázal na to, že žalobca mal ako zamestnanec v prospech žalovaného zamestnávateľa (realitná kancelária) podľa pracovnej zmluvy z 05. septembra 1998 vykonávať sprostredkovateľskú činnosť, a to zrejme sprostredkovanie kúpy a predaja (hlavne) nehnuteľností. V rámci pracovného pomeru si strany sporu dňa 01. júna 2005 platne dohodli, že nad rámec bežného výkonu sprostredkovateľskej činnosti, za každý predaný rodinný dom v akcii X.-S. S., ktoré budú postavené na parceliach uvedených v LV č. XXXX kat. úz. X., vyplatí zamestnávateľ zamestnancovi sumu 50.000 Sk (1659,69 eura). Podľa názoru odvolacieho súdu je táto dohoda, vychádzajúc z jej obsahu, platným dodatkom k pracovnej zmluve, ktorým sa dopĺňajú dohodnuté mzdové náležitosti o odmenu za sprostredkovateľskú činnosť zamestnanca, ktorá bude vykonaná nad rámec bežnej činnosti. Odvolací súd zastal názor, že nebola menená základná, podstatná (kogentná) náležitosť pracovnej zmluvy, t. j. dohoda o mzde, ale bola zmenená, resp. doplnená, či upravená (modifikovaná) iba jej výška, a to za mimoriadne splnenie druhu práce (sprostredkovateľská činnosť), konkrétne za predaj rodinných domov v akcii X.-S. S..

2.1. Odvolací súd v dôvodoch rozsudku ďalej uviedol, že žalobca nesplnil podmienku vyplatenia dohodnutej odmeny, ktorou bol predaj rodinného domu. Žalobca presne špecifikoval nehnuteľnosti, resp. kúpne zmluvy, na základe ktorých si uplatňoval nárok na vyplatenie odmeny. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetom žiadnej z nich nebol skolaudovaný rodinný dom určený na bývanie (vo viacerých prípadoch išlo o rozostavané rodinné domy v rôznom stupni rozostavanosti, zapísané v katastri nehnuteľností ako „rozostavaná stavba“). Navyše, kúpna zmluva z 25. marca 2011, predmetom ktorej bol rozostavaný rodinný dom, bola uzavretá po skončení pracovného pomeru žalobcu u žalovaného (výpoveďou k 30. júnu 2008). Predmetom kúpnych zmlúv uzavretých medzi tretími osobami, ktorých vklad bol povolený v katastrálnych konaniach sp. zn. V-4255/11 a V-6360/11 (ak aj tomuto vkladu predchádzalo uzavretie kúpnej zmluvy medzi žalovaným a kupujúcimi) bol iba pozemok a projekt rodinného domu.

2.2. Vo veci vedenej katastrálnym úradom pod sp. zn. V-2504/08 (ktorú označil žalobca ako zámennú zmluvu medzi Y. K. a N.. Y. K., ktorej mala predchádzať kúpna zmluva uzavretá medzi žalovaným a Y. K. na pozemok parc. č. 1935/158 a 1935/2020), je evidovaná dohoda o poradí záložných práv veriteľov medzi VÚB a Štátnym fondom rozvoja bývania vo veci záložného dlžníka Z. K., týkajúca sa pozemku parc. č. 153, zast. plochy a nádvoria, zapísaného na LV č. XXX kat. úz. T., obec L., teda nešlo o akciu X.-S. S. (pozemky zapísané na LV č. XXXX kat. úz. X.). Odvolací súd uzavrel, že žalobu bolo potrebné zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena (nepreukázanie predaja rodinného domu ani v jednom prípade).

2.3. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 a § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie tvrdiac existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP. Porušenie svojho práva na spravodlivý proces videl v nedodržaní dvojinštančnosti konania, teda v postupe odvolacieho súdu v rozpore s § 384 ods. 1 CSP a v prekvapivosti jeho rozhodnutia. Poukázal na to, že odvolací súd sa sám podujal zistiť, čo bolo obsahom právneho vzťahu medzi stranami sporu, pričom za týmto účelom zopakoval dokazovanie iba prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise (pracovná zmluva, výpoveď z pracovného pomeru, dohoda o odmene, špecifikácia nehnuteľností označených žalobcom, z ktorých si uplatňuje

nárok na odmenu) a pripojenými spismi správy katastra sp. zn. V-2001/06, V-8007/06, V-2002/06, V-3501/06, V-761/07, V-4987/09, V-2915/07, V-3378/07, V-2522/07, V-4770/07, V-8993/07, V-9094/07, V-8623/07, V-1562/08, V-8280/07, V-2170/11, V-4532/09, V-4255/11, V-6360/11, V-2584/08, V-2504/08). Súd prvej inštancie k svojim skutkovým zisteniam dospel (okrem iných dôkazov) aj z výpovedí svedkov T. O., O. S., L. R. a V. L., ktorí sa vyjadrovali k uzavretiu aj k priebežnému plneniu dohody o odmene. Odvolací súd dokazovanie výsluchom svedkov ani výsluchom strán sporu nezopakoval. Pri výklade písomnej zmluvy sa pritom nevychádza iba z jej jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež z vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Vôľu strán sporu mohol odvolací súd zistiť jedine z výsluchu strán sporu. Ak by odvolací súd dokazovanie v naznačenom rozsahu vykonal, musel by sa vysporiadať s tým, že žalovaný nebol developer predávajúci dokončené rodinné domy na kľúč, ale primárne išlo o predaj pozemkov, na ktorých už prebiehala výstavba rodinných domov. K predaju skolaudovaného rodinného domu nikdy dôjsť nemalo. V prejednávanej veci žiaden rodinný dom nebol dokončený, čo svedčí o tom, že takto pracovný vzťah medzi stranami sporu dohodnutý nebol. Žalobca vo vzťahu k dokončeniu rodinných domov nemal žiadne pracovné úlohy, zabezpečoval realizáciu objednávok a vyhotovovanie geometrických plánov, oslovenie potenciálnych kupujúcich, ohliadky predávaných nehnuteľností, prípravu všetkej zmluvnej a administratívnej agendy, marketing, reklamu a pod. Všetky tieto činnosti priamo alebo nepriamo súviseli s predajom rodinných domov, ale to ešte bez ďalšieho neznamena, že by mal nárok na odmenu iba za úplne dokončený rodinný dom. Zisk žalovaného bol vždy rovnaký bez ohľadu na to, v akom štádiu rozostavanosti sa príslušný dom nachádzal, hoci mal s dostavbou jednotlivých rodinných domov spojené náklady priamoúmerne rastúce so štádiom rozostavanosti tohto ktorého domu. Stavebná komora Slovenskej republiky, o.z., už dňom právoplatnosti vydaného stavebného povolenia (de iure), resp. dňom zahájenia zemných prác (de facto) za rodinný dom považuje aj stavbu v štádiu rozpracovanosti, a nie nevyhnutne až skolaudovaný rodinný dom so súpisným číslom.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že odvolací súd z dôvodu potreby zopakovania dokazovania, viazaný podľa § 383 CSP skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, nariadil pojednávanie a zopakoval dokazovanie prečítaním listinných dôkazov zo súdneho spisu. Odvolací súd teda len inak právne posúdil skutkový stav zistený okresným súdom. Už v podaní z 10. februára 2019 žalovaný poukázal na to, že ani v jednom žalobcom označenom prípade nešlo o prevod rodinného domu. Rozostavaná stavba sa stane rodinným domom až vydaním kolaudačného rozhodnutia. Pri predaji jedného z rodinných domov matke žalobcu za sumu nižšiu o 900.000 Sk je v rozpore s dobrými mravmi uplatňovanie vyplatenia provízie žalobcom. Takisto je v rozpore s dobrými mravmi požadovať rovnakú odmenu (50.000 Sk) za predaj bez ohľadu na hodnotu predávanej veci (rodinný dom za 2.100.000 Sk, rozostavaný dom na úrovni základovej dosky 1.000.000 Sk).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej tiež „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. Z ustanovenia § 420 písm. f) CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu dáva Civilný sporový poriadok alebo Civilný mimosporový poriadok (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, právo na doručenie súdnych písomností a vyjadrení protistrany a pod.). Dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci, preto sa ním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie.

7. Žalobca videl porušenie svojho práva na spravodlivý proces, a teda dôvod dovolania vymedzený v §

420 písm. f) CSP v procesnom postupe, ktorý odvolací súd zvolil pri rozhodovaní o žalobcovom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. Konkrétne namietol nesprávnosť v dokazovaní vykonanom odvolacím súdom aj nesprávnosť hodnotenia dôkazov.

8. Dokazovanie je časť civilného súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávany nárok).

8.1. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Procesná právna úprava vychádzajúca zo zásady voľného hodnotenia dôkazov má svoj základ v ústavnom princípe nezávislosti súdov. Táto zásada, vyplývajúca z čl. 15 základných princípov Civilného sporového poriadku, normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (v podrobnostiach pozri Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

8.2. O vadách v procese dokazovania možno hovoriť vtedy, ak súd vychádzal pri rozhodnutí zo skutočnosti, pre ktorú nie je z vykonaných dôkazov podklad, alebo ak považoval určitú skutočnosť za základ svojho rozhodnutia úplne inak, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, prípadne, ak nezistil určitú podstatnú skutočnosť, ktorá bez ďalšieho z vykonaného dokazovania vyplýva.

9. Odvolacie konanie je založené na princípe neúplnej apelácie, čo znamená, že v odvolaní, okrem zákonných výnimiek, nemožno prednášať nové skutočnosti a nové dôkazy. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP). Viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie sa vzťahuje na skutkové zistenia uvedené v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Odvolací súd ich môže zmeniť alebo doplniť, prípadne inak modifikovať iba po vykonaní, t. j. opakovaní alebo doplnení dokazovania. Odvolací súd nebude viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie ak má za to, že tento dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; vtedy odvolací súd dokazovanie zopakuje. Odvolací súd sa môže odchýliť od skutkových zistení súdu prvej inštancie aj v prípade, ak dokazovanie doplní vykonaním ďalších dôkazov alebo v prípade danom v § 384 ods. 3 v spojení s § 366 CSP. Iné hodnotenie dôkazov odvolacím súdom, vykonaných súdom prvej inštancie, bez doplnenia alebo zopakovania dokazovania, je neprípustné.

10. Odvolací súd (v bode 6. odôvodnenia jeho rozsudku napadnutého dovolaním) uviedol na jednej strane, že je viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie a na strane druhej rozhodnutie okresného súdu po zopakovaní dokazovania potvrdil na základe „inak vyhodnoteného skutkového stavu a z iných právnych dôvodov“. Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil dohodu o odmene uzavretú medzi stranami sporu 01. júna 2005 ako dodatok k pracovnej zmluve a k záveru o zamietnutí žaloby dospel po zistení, že nebol naplnený predmet tejto dohody (predaj rodinných domov). Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že odvolací súd nariadil pojednávanie na deň 12. mája 2021, na ktorom podľa zápisnice o pojednávaní vykonal (zopakoval) dokazovanie oboznámením (obsahu) listinných dôkazov, a to pracovnej zmluvy z 05. septembra 1998 (č. l. 5), výpovede zo 04. marca 2008 z pracovného pomeru (č. l. 6), dohody o odmene z 01. júna 2005 (č. l. 7) a obsahu pripojených spisov Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru vedených pod sp. zn. V 2001/06, V 8007/06, V 2002/06, V 3501/06, V 761/07, V 4987/09, V 2915/07, V 3378/07, V 2522/07, V 4770/07, V 8993/07, V 9094/07, V 8623/07, V 1562/08, V 8280/07, V 2170/11, V 4532/09, V 4255/11, V 6360/11, V 2584/08, V 2504/08 (č. l. 217-1670). Odvolací súd strany sporu oboznámil so špecifikáciou nehnuteľností označených žalobcom, z (predaja) ktorých si uplatňuje nárok na odmenu (č. l. 212, č. l. 2482). V odôvodnení svojho rozsudku potom odvolací súd skutkovo a právne vyhodnotil (len) tieto vykonané dôkazy (bod 11., bod 13.2. a bod 14. odôvodnenia) bez toho, aby sa vysporiadal s dôkazmi vykonanými

súdom prvej inštancie (napr. svedeckými výpoveďami). Procesné pravidlá (§ 191 ods. 1 CSP) pritom kladú súdom povinnosť podľa ich úvahy hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti starostlivo prihliadajúc na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

11. Ako už bolo uvedené vyššie, viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie sa vzťahuje na skutkové zistenia uvedené v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Odvolací súd v posudzovanom spore dospel k záveru (bod 13.3. jeho odôvodnenia), že dohoda o odmene z 01. júna 2005 je „odmenou za sprostredkovateľskú činnosť zamestnanca, ktorá bude vykonaná nad rámec bežnej činnosti, a to konkrétne za predaj rodinného domu v akcii X.-S. S.“ Takéto skutkové zistenie ale nevyplýva z rozsudku okresného súdu a odvolací súd neuviedol, z ktorých ním vykonaných dôkazov k tomuto zisteniu dospel.

12. Ani záver o tom, že predmetom dohody o odmene z 01. júna 2005 bol iba predaj rodinných domov, nie aj predaj rozostavaných rodinných domov, z rozsudku okresného súdu nevyplýva. Odvolací súd k nemu dospel (body 14.1. a 14.2.1. odôvodnenia rozsudku) jazykovým výkladom textu dohody o odmene bez toho, aby sa strany sporu ako aktéri zmluvy vyjadrili k jej predmetu a k účelu, ktorý jej uzavretím sledovali (čo neurobili ani pred súdom prvej inštancie). Právne úkony vyjadrené slovami pritom treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka). K tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1Cdo/49/2005 uviedol, že: „Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve je najskôr vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska vzájomnej nadväznosti použitých pojmov) či systematickými (z hľadiska radenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho treba obsah právneho úkonu posúdiť podľa vôle strán v čase uzavierania zmluvy, ale za podmienky, že táto vôľa nie je v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu“.

13. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že konanie na odvolacom súde aj konanie na súde prvej inštancie trpí vadou zmätočnosti v intenzite porušujúcej právo na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd potom zrušil rozsudok odvolacieho súdu aj rozsudok súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP), ktorému vec vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Zároveň dovolací súd zrušil aj uznesenie Okresného súdu Nitra z 12. júla 2021 sp. zn. 17C/180/2008 o výške náhrady trov konania v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra z 21. októbra 2021 sp. zn. 17C/180/2008 o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 12. júla 2021 sp. zn. 17C/180/2008, obsahujúce výroky závislé od rozhodnutia o napadnutom výroku [§ 439 písm. a) CSP analogicky]. Okresný súd v ďalšom konaní podrobne vypočúje strany sporu za účelom zistenia okolností, za ktorých došlo k uzatvoreniu dohody o odmene z 01. júna 2005 (kto inicioval jej uzavretie, z akého dôvodu, kto formuloval a pripravil jej text, kde došlo k jej podpisu), zistí účel jej uzavretia (strany vysvetlia, prečo bola takáto dohoda uzavretá vzhľadom na existenciu ich pracovnoprávneho vzťahu) a jej predmet (akú činnosť alebo činnosti mal žalobca pre žalovaného podľa tejto dohody vykonávať, čo je potrebné rozumieť pod akciou X. - S. S. a čo pojmom predaný rodinný dom, či mal žalobca činnosť podľa tejto zmluvy vykonávať v rámci plnenia pracovných povinností vymedzených pracovnou zmluvou a v riadnom pracovnom čase, alebo mimo plnenia pracovných povinností určených pracovnou zmluvou a nie v pracovnom čase) a kedy mal byť predmet zmluvy naplnený. Výpovede strán sporu potom okresný súd vyhodnotí jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi (svedecké výpovede, listinné dôkazy, pripojené spisy a pod.) tak, aby jeho skutkové závery boli konzistentné, logické a presvedčivé. Po riadnom zistení skutkového stavu súd prvej inštancie vykoná právne posúdenie veci podľa relevantnej právnej úpravy, a to aj z pohľadu možnosti aplikácie § 223 Zákonníka práce. Ako uviedol Ústavný súd Slovenskej republiky „vždy je potrebné vychádzať z individuálnych, teda na konkrétnych zisteniach založených rozmerov každej súdom prejednávanej veci. Mnohé prípady a ich špecifické okolnosti môžu byť komplikované a netypické; to však nezabavuje všeobecné súdy urobiť všetko pre nájdanie spravodlivého riešenia, akokoľvek sa to môže javiť zložitým“ (I. ÚS 118/2013). Ústavný súd ako ústavne nesúladne (porušujúce základné práva) hodnotí aj také rozhodnutia, ktorými boli normy podústavného práva interpretované v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti v

dôsledku napr. prílišného formalizmu (IV. ÚS 192/08).

14. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.